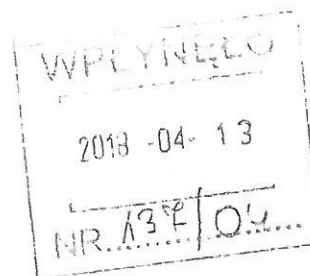

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie
I Wydział Cywilny
00-189 Warszawa ul. Inflancka 4C bud. D
Biuro Obsługi Interesantów tel. (22) 358 67 61
Boi inflancka@waw.sa.gov.pl, skargi@waw.sa.gov.pl

adres do korespondencji
pl. Krasińskich 2/4/6, 00-207 Warszawa

Sygn. akt I ACz 147/18

Pan adwokat
Bartosz Graś
Kancelaria Prawna Kijewski Graś Sp. k.
ul. Miła 2
00-180 Warszawa

DO RĘCZENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny doręcza odpis postanowienia z dnia 11 kwietnia 2018 r. wraz z uzasadnieniem.

sekr. sądowy
Karolina Długosz - Żółtowska

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 19 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Marzena Konsek-Bitkowska

Sędzia SA Roman Dziczek (sprawozdawca)

Sędzia SA Beata Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Małgorzaty Lewickiej – reprezentanta grupy w

postępowaniu grupowym

przeciwko Skarbowi Państwa – Radzie Ministrów, Prezesowi Rady Ministrów,

Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Finansów

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt XXIV C 339/15

w przedmiocie ustalenia składu grupy

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w części ten sposób, że ustalić, iż w skład grupy reprezentowanej przez Małgorzatę Lewicką wchodzi również:

- IMIONA I NAZWISKA NAWCH
CZŁONKÓW GRUPY -

2. rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego pozostawić Sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie.

SSA Beata Kozłowska

SSA Marzena Konsek-Bitkowska

SSA Roman Dzięczek

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
SEKRETARZ SĄDOWY
WDZ
Karolina Długosz-Zółtowska

Sygn. akt I ACz 147/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (dalej: u.d.p.g.) ustalił, że w skład grupy

— IMIONA I NAZWISKA CZŁONKÓW
GRUPY —

— IMIONA I NAZWISKA CZŁONKÓW
GRUPY —

Sąd Okręgowy wskazał, że 221 osób składających oświadczenia na podstawie art. 12 u.d.p.g. nie może przystąpić do grupy, ponieważ w oświadczeniach sformułowali żądanie o ustalenie odpowiedzialności Skarbu Państwa, a nie żądanie zapłaty, które to żądanie jest określone w pozwie.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez powódkę w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy ustalił, że w skład grupy reprezentowanej przez Małgorzatę Lewicką nie wchodzi następujące osoby:

— IMIONA I NAZWISKA NOWYCH
CZŁONKÓW GRUPY —

— IMIENIA I NAZWISKA CZŁONKÓW
GRUPY —

Powódka zarzuciła temu orzeczeniu naruszenie art. 65 § 1 k.c. w zw. z art. 12 u.d.p.g., art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 12 u.d.p.g., art. 17 ust. 1 u.d.p.g. i art. 24 ust. 1 u.d.p.g., art. 4 ust. 3 u.d.p.g. w zw. z art. 19 ust. 1 i ust. 2 u.d.p.g. oraz art. 12 u.d.p.g., a ponadto art. 15 u.d.p.g. w zw. z art. 207 § 7 k.p.c. i art. 24 ust. 1 u.d.p.g. Powódka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie, że w skład grupy, poza osobami wymienionymi w zaskarżonym postanowieniu, wchodzi również 221 osób wymienionych wyżej oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwany wniosł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie zarzuca skarżąca naruszenie art. 15 u.d.p.g. w zw. z art. 207 § 7 k.p.c. i art. 24 ust. 1 u.d.p.g. Podstawą odmówienia wskazanych przez reprezentanta grupy osobom statusu członka grupy było uwzględnienie zarzutu

braku tożsamości roszczeń, podlegającego pominięciu jako spóźniony. Zarzut ten został podniesiony przez pozwanego dopiero w piśmie z dnia 9 maja 2017 r. stanowiącego odpowiedź na zobowiązanie Sądu do ustosunkowania się do twierdzeń powódki zawartych w piśmie z dnia 15 marca 2017 r. Tymczasem omawiany zarzut został podniesiony jako nowy, nie wynikający ze stanowiska powódki zawartego w piśmie z dnia 15 marca 2017 r. i jako taki powinien zostać zgłoszony w terminie dwóch miesięcy wyznaczonym pozwanemu przez Sąd zarządzeniem z dnia 20 października 2016 r. (k. 3339), doręczonym w dniu 27 października 2016 r., na zgłoszenie zarzutów co do przystąpienia nowych uprawnionych do grupy w piśmie z dnia 6 października 2016 r.

Do opisanych wyżej zarzutów zawartych w piśmie pozwanego z dnia 9 maja 2017 r. znajdują zatem odpowiednie zastosowanie przepisy art. 207 § 3 k.p.c. w zw. z art. 207 § 7 k.p.c. stosowanych w postępowaniu grupowym odpowiednio na podstawie art. 24 ust. 1 u.d.p.g. Zwrócić należy uwagę, że ustawodawca wprost wyłączył w tym postępowaniu możliwość sanowania uchybienia terminowi na zgłoszenie zarzutów w warunkach art. 207 § 6 k.p.c. (art. 24 ust. 1 u.d.p.g.).

Niezależnie od powyższego należy wyeksponować, że Sąd pierwszej instancji wadliwie uznał, że oświadczenia złożone w trybie art. 12 u.d.p.g. nie zawierały żądań sformułowanych w sposób pozwalający na dochodzenie ich w niniejszym postępowaniu grupowym.

Przede wszystkim Sąd Okręgowy dokonał niepoprawnej wykładni złożonych oświadczeń woli o przystąpieniu, w świetle dyrektyw wynikających z art. 65 § 1 k.c.

Pełną i właściwą treść świadczenia woli ujętego w formie pisemnej ustala się przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu, a podstawowe znaczenie przypada językowym regułom znaczeniowym.

Wykładania taka powinna uwzględniać całość wypowiedzi pisemnej, na którą w niniejszej sprawie składały się oprócz dokumentu zatytułowanego „Oświadczenie o przystąpieniu do grupy pracowników Policji powodów pozwu

zbiorowego przeciwko Skarbowi Państwa”, również załączniki, a wśród nich m. in. „zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach” oraz „zestawienie należnego zwaloryzowanego wynagrodzenia 2011 – 2014”.

W takim stanie rzeczy nie sposób przyjąć, aby uprawnieni ograniczyli roszczenie jedynie do ustalenia odpowiedzialności Skarbu Państwa. Wprawdzie żądanie w takim kształcie wynikało wprost z punktu drugiego oświadczeń, jednakże treść całości dokumentów składających się na oświadczenia uprawnionych wskazywała, że ich zamiarem było wyrażenie domagania się zapłaty odszkodowania, co w szczególności wynikało z załączonych wycień, mających przedstawiać wysokość żądanej sumy z tego tytułu.

Taka treść przedmiotowych oświadczeń pozostaje również w zgodzie z celem ich złożenia (wynikającym z treści punktu pierwszego oświadczeń), w postaci przystąpienia do grupy podmiotów zainteresowanych dochodzeniem zapłaty odszkodowania w niniejszym postępowaniu.

Sąd pierwszej instancji słusznie zwrócił jednakże uwagę, że przedmiotowe oświadczenia nie zawierały konkretnie oznaczonej kwoty, której określenie, w przypadku roszczenia o zapłatę, jest konieczne dla wystarczającego określenia tego rodzaju roszczenia. Co więcej brak ten nie nakładał na Sąd pierwszej instancji obowiązku wezwania powoda do uzupełniania stwierdzonych „braków” w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Żądanie określone w oświadczeniu podlega ocenie w świetle wymogów jednorodzajowości i ujednoczenia wysokości roszczeń (art. 12 u.d.p.g. w zw. z art. 1 ust. 1 u.d.p.g. i art. 2 ust. 1 u.d.p.g.), będących przesłanką objęcia roszczenia postępowaniem grupowym. W tym przypadku sformułowanie tego żądania w sposób odmienny niż w pozwie, nie ma charakteru braku formalnego. Podkreślić bowiem należy, że oświadczenie o przystąpieniu nie jest kierowane do Sądu (nie jest czynnością procesową), lecz do reprezentanta grupy (powoda), który sporządza i przedstawia Sądowi wykaz osób uprawnionych, z dołączonymi oświadczeniami (art. 12 zdanie 2 u.d.p.g.). Oświadczenia te podlegają kontroli reprezentanta grupy w tym sensie, że może podjąć on

czynności zmierzające do poprawienia treści oświadczenia przez uprawnionego w sposób korespondujący z żądaniem pozwu, a w konsekwencji do podjęcia decyzji o przedstawieniu danego oświadczenia sądowi, czy też nie. Taka rola reprezentanta grupy koresponduje z treścią przepisu art. 16 ust. 2 u.d.p.g., na podstawie którego powód może zobowiązać członka grupy do złożenia w wyznaczonym terminie dodatkowych dowodów i wyjaśnień.

Co więcej, wraz ze skutecznym złożeniem oświadczenia o przystąpieniu oraz wyrażeniem zgody na osobę reprezentanta grupy, uzyskuje on szerokie kompetencje związane z reprezentowaniem osób uprawnionych w postępowaniu grupowym, w tym również do podejmowania czynności dyspozycyjnych co do poszczególnych roszczeń procesowych uprawionych. Wynika to nie tylko z charakteru reprezentacji w świetle przepisu art. 4 ust. 3 u.d.p.g., ale również z enumeratywnego wyszczególnienia tych czynności w postaci cofnięcia pozwu, zrzeczenia się lub ograniczenia roszczenia oraz zawarcia ugody, których skuteczność jest uzależniona od wyrażenia zgody przez więcej niż połowę członków grupy (art. 19 ust. 1 u.d.p.g.). Tym bardziej zatem reprezentant ma możliwość „samodzielnego” dokonywania „pozostałych” czynności procesowych dotyczących całości żądania pozwu, jak i poszczególnych członków grupy.

Sąd pierwszej instancji zatem wadliwie pominął dopuszczalną modyfikację (uszczegółowienie) żądań uprawionych, dokonaną przez reprezentanta grupy w piśmie z dnia 6 października 2016 r., w którym ich przystąpienie do grupy zostało jednocześnie zgłoszone. Modyfikacja ta polegała na dokładnym przedstawieniu wysokości kwot odszkodowania dochodzonych przez poszczególnych uprawionych w podgrupach, w sposób spełniający wymóg jednorodności i jednolitości roszczeń w postępowaniu grupowym (art. 12 u.d.p.g. w zw. z art. 1 ust. 1 u.d.p.g. i art. 2 ust. 1 u.d.p.g.).

Mając na uwadze, że pozostałe wymogi określone w art. 12 u.d.p.g., co do przedstawienia dowodów oraz wskazania okoliczności uzasadniających żądanie i przynależność do grupy (zbieżnych z podstawą roszczenia określoną w

pozwie), zostały przez uprawnionych spełnione, brak było podstaw do odmówienia przyznania tym osobom statusu członka grupy.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

SSA Beata Kozłowska

SSA Marzena Konsek-Bitkowska

SSA Roman Dzięczek

Na oryginale własne podpisy
Za zgodność
SEKRETARZ SĄDOWY
Karolina Długosz-Żółtowska